

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 czerwca 2022 r. powódka (...) spółka z o. o. w S. wniosła o zasądzenie od (...) spółka z o. o. w K. kwoty 182.885,63 zł (sto osiemdziesiąt dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 9 kwietnia 2022 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa stwierdziła, że wskazanej kwoty dochodzi od pozwanej tytułem należności za sprzedany towar na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 5 kwietnia 2022 r. na kwotę 244.385,63 zł, z której pozostało do zapłaty 182885,63 zł. Przedmiotem sprzedaży był granulat polipropylenu, zamówiony przez pozwaną drogą elektroniczną.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 1 lipca 2022r. tut. Sąd zobowiązał pozwaną do zapłaty kwoty 182.885,63 zł oraz obciążył kosztami postępowania.

(nakaz zapłaty - k . 34)

Pozwana w ustawowym terminie złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Wnosiła o:

- 1) Oddalenie powództwa w całości,
- 1) Obciążenie powoda kosztami procesu,
- 2) Dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, dla ustalenia faktu współpracy handlowej stron oraz wzajemnych rozliczeń i wykonania umowy przez powoda,
- 3) Oddalenie ewentualnych dalszych wniosków dowodowych jako dowodów spóźnionych, które powód winien przedłożyć wraz z pozwem,

W stosunku do nakazu zapłaty pozwana podniosła następujące zarzuty:

- 5) Brak istnienia wierzytelności w kwocie dochodzonej pozwem,
- 5) Brak udowodnienia przez pozwanego wykonania umowy w całości,

W uzasadnieniu pozwana stwierdziła, iż powódka nie udowodniła, że wydała towar. Do pozwu załączono bowiem tylko odpis nie podpisanej przez pozwanego faktury. Kwestionowała powództwo w całości co do zasady i wysokości. Pozwana potwierdzała fakt, że prowadziła z powódka współpracę handlową w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Pozwana wskazała, że powódka jako uzasadnienie swojego roszczenia wskazuje jedynie fakturę VAT na której widnieje tylko podpis powoda. Objęta żądaniem pozwu wierzytelność nie istnieje. Faktury wystawione przez powódkę są jedynie dokumentem księgowym i nie udowadniają w jakikolwiek sposób wywiązania się z umowy przez stronę powodową. Pozwana podniosła, że sprzedaż ma miejsce, gdy sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Faktura VAT jest dokumentem prywatnym, a stosownie do art. 245 k.p.c. dokument prywatny może być dowodem jedynie na udowodnienie faktu, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie o treści zawartej w dokumencie. Wobec powyższego uznać należy, że jedyną okolicznością, którą można wykazać za pomocą powyższego środka dowodowego, jest to, czy osoba, która podpisała dokument w imieniu wystawcy, czy odbiorcy, faktycznie złożyła oświadczenie woli odpowiadające treści dokumentu. Pozwana argumentowała, że nie pozostawiła swojego podpisu na załączonej do pozwu fakturze. Ustawodawca wyraźnie wyłączył możliwość dowodzenia przez strony faktów za pomocą zaświadczeń prywatnych - a contrario z art. 244 k.p.c. - dokument prywatny nie może być dowodem tego, co w nim zostało stwierdzone.

(sprzeciw – k. 41-42)

W odpowiedzi na sprzeciw powódka wyjaśniła, iż dochodzona należność stała się wymagalna, czego dowodem jest dokonanie przez pozwaną częściowej zapłaty za kwestionowaną w sprzeciwie fakturę Vat nr (...). Przedłożyła nadto list przewozowy CMR potwierdzający zlecenie przez pozwaną transportu granulatu jako nadawca do firmy (...) jako odbiorcy dnia 5 kwietnia 2022 r. Wskazany w dokumencie CMR nr rejestracyjny pojazdu (...) jest tożsamy z numerem rejestracyjnym wskazanym przez pozwaną do odbioru towaru od powódki.

(odpowiedź na sprzeciw – k. 56-57)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powódka jest przedsiębiorcą, zaś jej głównym przedmiotem działalności gospodarczej jest według polskiej klasyfikacji działalności: sprzedaż hurtowa półproduktów. W ofercie powódki znajdują się m.in. granulaty polipropylenu. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pozwana działając przez P. K. skontaktowała się z powódką, wyrażając zainteresowanie produktami znajdującymi się w ofercie powódki. Negocjacje w powyższym zakresie odbywały się głównie drogą telefoniczną, mailową oraz za pomocą aplikacji WhatsApp. Ze strony powódki prowadził je P. P., zaś ze Strony pozwanej – P. K..

Dowód: - wydruki konwersacji stron z aplikacji WhatsApp – k. 13 – 21,

- wydruki korespondencji e-mail - k. 23-24,

- zeznania świadka: P. P., - k. 108v

- przesłuchanie A. W. – k. 109.

W odpowiedzi na telefoniczne zapytanie ofertowe pozwanej, w wiadomościach w aplikacji WhatsApp z dnia 30 marca 2022 r., P. P. przekazał P. K. ofertę w zakresie oferowanych produktów, w postaci zdjęć granulatów, ich nazw oraz ceny – 8,5 zł za kilogram. P. K. zaakceptował warunki, poprzez wiadomość o treści „ok” z godziny 14:39. W wiadomości w aplikacji WhatsApp z dnia 31 marca 2022 r., godz. 3:13, P. K. poinformował, że „wysłę dzisiaj na pewno zamówienie”. W wiadomości e-mail z dnia 4 kwietnia 2022 r. P. K., działając w imieniu pozwanej złożył powódce zamówienie o treści „zamawiam PP w ilości całosamochodowej wg otrzymanej specyfikacji w cenie 8,5 zł/kg”, podając dane rozliczeniowe pozwanej do faktury VAT.

W wiadomości w aplikacji WhatsApp z dnia 5 kwietnia 2022 r., godz. 10:28, P. K. podał dane kierowcy, który miał odebrać towar, dane pojazdu oraz godzinę odbioru towaru. W odpowiedzi, P. P., w imieniu powódki, w wiadomości z dnia 5 kwietnia 2022 r., godz. 14:58 przedstawił szczegółowe zestawienie rodzaju i ilości towaru.

Dowód: : wydruki konwersacji stron z aplikacji WhatsApp - k. 13, 14,

- wydruki korespondencji e-mail k. 22,

zeznania świadka: P. P., - k. 108v

- przesłuchanie A. W. – k. 109.

Towar został wydany na rzecz pozwanej w dniu 5 kwietnia 2022 r., w siedzibie powódki w S., co potwierdza dokument WZ z dnia 5 kwietnia 2022 r., dokumentujący przekazanie 23375 kg granulatu polipropylenu. Ze strony powódki w wydaniu towaru uczestniczył pracownik J. T. (1). Pozwana nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do ilości bądź jakości sprzedanego towaru. Granulat został odebrany przez kierowcę i pojazd wskazany przez pozwaną i przewieziony do kontrahenta pozwanej M. P. prowadzącego działalność pod nazwa MM P.. Dokument WZ został podpisany przez B.

B. wskazanego przez pozwaną. Magazynier J. T. (1) umieścił na dokumencie WZ dane firmy podane przez kierowcę , gdzie docelowo miał być dowieziony towar. Dokument WZ podpisał kierowca B. B..

W celach rozliczeniowych na dokumencie WZ A. W. dopisała firmę i (...) pozwanej, jako zamawiającego w celu prawidłowego wystawienia faktury.

Ponadto P. P. w wiadomości w aplikacji WhatsApp z dnia 6 kwietnia 2022 r., godzina 10:13, przesłał P. K. zdjęcie dokumentu WZ z dnia 5 kwietnia 2022 r., dodając „wystawiam fv na ciebie”, zaś P. K., działając w imieniu pozwanej, w wiadomości z dnia 6 kwietnia 2022 r. 10:14 odpowiedział „wystawiaj oczywiście na mnie”, tym samym akceptując dokument WZ z dnia 5 kwietnia 2022 r. bez zastrzeżeń.

Dowód: dokument WZ – k. 26 ,

- korespondencja WhatsApp wskazująca dane kierowcy – k. 15,16,
- przesłuchanie A. W. - k. 109v
- zeznania świadka P. P. – k. 108v,
- zeznania J. T. (2) – k. 109.

Z tytułu sprzedaży 23375 kg granulatu PP, powódka dnia 5 kwietnia 2022 r. wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 244 385,63 zł brutto, zgodnie z ustaloną przez strony ceną jednostkową, z terminem płatności do dnia 8 kwietnia 2022 r. Powyższa Faktura VAT została przesłana pozwanej w wiadomości e-mail powódki z dnia 6 kwietnia 2022 r., godz. 11:06. Ponadto po wystawieniu faktury VAT nr (...) z dnia 5 kwietnia 2022 r. strony prowadziły wstępne rozmowy odnośnie kolejnych zamówień, co potwierdza treść konwersacji prowadzonej przez działających w imieniu stron P. P. i P. K. za pośrednictwem aplikacji WhatsApp oraz wiadomość e-mail powódki do pozwanej z dnia 6 kwietnia 2022 ., godz. 12:07, jednakże ostatecznie nie doszło pomiędzy stronami do zawarcia kolejnej umowy sprzedaży.

Dowód: - wydruki konwersacji Stron z aplikacji WhatsApp – k. 20,21,

- wydruki korespondencji e-mail stron – k. 22,23,
- faktura VAT nr (...) z dnia 5 kwietnia 2022 r. k.27,
- zeznania świadka: P. P., 108v.

Pozwana nie uiściła należności z tytułu faktury VAT nr (...) z dnia 5 kwietnia 2022 r. w terminie. W związku z powyższym, powódka podjęła próby polubownego rozwiązania sporu, wysyłając pozwanej wezwania do zapłaty z dni: 22 kwietnia 2022 r. i 25 kwietnia 2022 r. Pozwana odebrała wezwanie do zapłaty dnia 25 kwietnia 2022 r. w dniu 28 kwietnia 2022 r.

Dowód: - wydruki konwersacji Stron z aplikacji WhatsApp – k. 20,

- faktura VAT nr (...) z dnia 5 kwietnia2022 r. – k. 27,
- wezwanie do zapłaty z dnia 22 kwietnia 2022 – k. 28,
- wezwanie do zapłaty z dnia 25 kwietnia 2022 r. wraz z potwierdzeniem nadania oraz wydrukiem z systemu śledzenia przesyłek Poczty Polskiej – k. 29-31,
- zeznania świadka: P. P. – k. 108v.

W dniu 20 maja 2022 r. pozwana zapłaciła powódce przelewem kwotę 61500,00 zł brutto na poczet należności wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 5 kwietnia 2022 r. Powyższą kwotę powódka zaliczyła na poczet należności głównej wynikającej z ww. faktury VAT. Do dnia wniesienia pozwu pozwana nie uiściła jednak pozostałej do zapłaty kwoty należności głównej w kwocie 182 885,63 zł ani odsetek ustawowych za opóźnienie.

Dowód: - faktura VAT nr (...) z dnia 5 kwietnia 2022 r., k. 27,

- potwierdzenie przelewu z rachunku pozwanej na rachunek powódki z dnia 20 maja 2022 r. na kwotę 61500,00 zł,
- k. 32,

- zeznania świadka P. P. - k. 108v,

- wykaz podmiotów VAT z informacją o numerze rachunku – k. 6–60v.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań świadków P. P. , J. T. (1), wyjaśnień powódki oraz zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów – w szczególności faktury, dokumentu WZ, korespondencji elektronicznej między stronami, oraz wezwania do zapłaty wraz z dowodami nadania i odbioru.

Za wiarygodne, logiczne i nie budzące wątpliwości Sąd uznał zeznania świadków i powódki. Szczegółowo wyjaśniały zasady współpracy stron. Pozwany wezwany do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania w charakterze strony nie stawiał się i nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Sąd nie dysponuje żadnymi środkami, które pozwalają na przymuszenie strony do stawiennictwa celem złożenia zeznań, gdyż środki takie przewidziane są tylko w stosunku do świadków (art. 274 i 276 k.p.c.).

Sąd uznał za wiarygodne przedłożone przez powódkę dokumenty albowiem nie budziły wątpliwości, zostały opatrzone stosownymi podpisami i pieczęciami. Pozwany nie zakwestionował ich autentyczności i wiarygodności.

W niniejszej sprawie pozwana twierdziła, że nie zamawiała towaru od powódki, ponadto nigdy towaru nie otrzymała. Twierdził ponadto, że powódka nie udowodniła, że dostarczyła ten towar. Wskazywał również, iż powództwo jest przedwczesne, albowiem powódka nie wzywała do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Bezsporne było również to, iż pozwana do czasu wdania się w spór sądowy nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do wystawionej faktury, nie zaprzeczyła, że ją otrzymała. Po otrzymaniu wezwania do zapłaty nie negowała faktu zadłużenia.

Do zawarcia umowy dochodzi, jeżeli strony złożą zgodne oświadczenia woli co do postanowień, które wyróżniają tę umowę spośród innych umów (essentialia negotii). Umowa sprzedaży (art. 535 k.c.), która łączyła strony niniejszego sporu, nie wymaga dla swej ważności zachowania warunków szczególnych, w tym, co do formy. W świetle art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy umówioną cenę.

Zgodnie z art. 60 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny. Należy więc przyjąć, że umowa sprzedaży mogła być zawarta także w sposób dorozumiany (per facta concludentia).

Z kolei ocena tego, co jest w danych warunkach zachowaniem dostatecznie wyrażającym określoną wolę osoby, zależy m. in. od faktu pozostawiania danych podmiotów w stałych relacjach prawnych lub faktycznych, które uzasadniałyby przyjęcie określonej interpretacji zachowań. Do czynności konkludentnych mogą należeć zarówno wypowiedzi, jak i inne zachowania czysto faktyczne nie pozostawiające wątpliwości co do zamiaru wywołania skutków prawnych: np. akceptacja oferty poprzez faktyczne przystąpienie do wykonania określonego świadczenia; odbiór rzeczy, która ma być przedmiotem świadczenia kontrahenta (vide: Komentarz do Kodeksu Cywilnego pod red K. Pietrzykowskiego, Księga I, s. 293).

Pojęcie czynności prawnej dokonanej per facta concludentia odnosi się tylko do formy (sposobu) wyrażenia woli, natomiast treść oświadczenia woli, również w takiej formie wyrażone, powinna być ustalona według zasad określonych w art. 65 (tak w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów SN z 17 września 1992 r., III CZP 83/92). Z kolei zgodnie z tym przepisem, w wypadku kolizji między rozumieniem oświadczenia przez nadawcę i adresata, konieczne jest zastosowanie obiektywnego wzorca wykładni, który uwzględnia punkt widzenia przeciętnej odbiorcy w danej sytuacji. Jeśli zatem pozwany w niniejszej sprawie nie dołożył należytej staranności i nie uzewnętrznił swej woli prawidłowo, ponosi on konsekwencje w postaci przypisania jego oświadczeniu (zachowaniu) sensu, jaki jest zgodny z modelem starannego uczestnika obrotu (vide: wyrok SN z 9 grudnia 2008 r., I UK 140/2008).

W ocenie Sądu zachowanie pozwanej - w kontekście współpracy stron- nie pozostawia wątpliwości co do jego zamiaru złożenia oświadczenia woli, jak i jego treści. Działanie pozwanej zmierzało do zawarcia przedmiotowej umowy zgodnie z ceną zawartą w przedmiotowej fakturze. Pozwana poprzez komunikator whatsapp oraz mailowo złożyła zamówienie na dostawę granulatu polipropylenu, wskazała miejsce dostarczenia towaru mając świadomość ceny towaru jak i ustalonego terminu płatności. Po wezwaniach nie kwestionowała swojego zadłużenia. Pozwana nie odesłała faktury, nie żądała jej skorygowania, nie negocjowała ustnie ani na piśmie obowiązku zapłaty tych należności po wezwaniach. Twierdzenia pozwanej, że nie otrzymała towaru, ani też faktury są gołosłowne, tym bardziej że w dniu 20 maja 2022 r. dokonała płatności kwoty 61500 zł ze wskazaniem, że dokonuje płatności faktury Vat Nr (...) (k. 32). Płatność nastąpiła z rachunku należącego do pozwanej (k. 60v)

Należy również podkreślić, że stanowisko, przedstawione przez pozwaną w sprzeciwie, było lakoniczne, w zasadzie świadczyło na jej niekorzyść, stwarzając nieodparte wrażenie, że stara się uwolnić od zaciągniętych zobowiązań, lub choćby odwlec w czasie ich wykonanie.

Pierwsze zarzuty podniosła pozwana dopiero w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Zaprzeczyła faktowi zawarcia umowy sprzedaży i jedynie ogólnikowo wskazała, że powódka nie udowodniła wykonania swojego świadczenia niepieniężnego. Takie zachowanie pozwanej w zestawieniu z dowodami zebranymi w sprawie prowadzi do wniosku, iż pozwana złożyła oświadczenie woli skutkujące zawarciem umowy sprzedaży, co rodzi po stronie pozwanej obowiązek zapłaty uzgodnionej ceny (art. 535 k.c.) O odsetkach orzeczono w myśl art. 481 § 1 k.c., zgodnie ze wskazanymi przez powódkę datami, przyjmując iż dniem wymagalności roszczeń powódki jest dzień następujący po określonym w fakturze terminie zapłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki dochodzoną należność z ustawowymi odsetkami na podstawie art. 535 k.c. oraz 481 § 2 k.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty poniesione przez powódkę w związku z pozwem o zapłatę składa się opłata od pozwu w kwocie 9145 zł, kwota 70 zł kosztów mediacji, oraz kwota 5400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U.2015r, poz. 1804), wraz z kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.